

19. Kan § 6 ændres, så ministeren ikke behøver at udpege en landinspektør *inden for det pågældende område?*
20. Kan § 7 ikke undværes, jfr. §§ 2 og 10?
21. Hvorledes tænkes det foreslåede nævn aflønnet?
22. Bør ikke alle nævnets afgørelser kunne indankes for domstolene?
23. Hvilke afgørende betæneligheder er der ved i stedet for ordningen med et landinspektørnævn at oprette et landinspektørsamfund med selvdømme etc.?
24. Er det hensigtsmæssigt at omorganisere landinspektørvirksomheden i Sønderjylland til privat virksomhed for at opnå ligestilling med det øvrige land?

Med henvisning hertil skal jeg meddele følgende:

Ad 1. Med udtrykket „den herved tilsigtede anvendelse“ menes den aktuelle hensigt, køberen ved erhvervelsen har med hensyn til parcellens anvendelse. I det overvejende antal sager vil hensigten være parcellens bebyggelse, og det må anses for at være af meget stor betydning, at der så tidligt som muligt skabes klarhed over, om sådan bebyggelse eller anden ændret anvendelse vil kunne tillades af vedkommende myndigheder. Kan tilladelse ikke opnås, vil det af hensyn til matriklens overskuelighed og af hensyn til de omkostninger, som er forbundet med en udstykning såvel for rekvirenterne som for det offentlige, være ønskeligt, at parcellerne ikke frastykkes.

Med de krav, som på grundlag af den nugældende udstykningslov har kunnet stilles til landinspektørerne med hensyn til sagernes oplysning og med hensyn til forelæggelse for de forskellige myndigheder, har det været uundgåeligt, at udstykning til bebyggelse i visse tilfælde blev approberet af landbrugsministeriet, uden at spørgsmålet om bebyggelsens tilladelighed forinden havde været forelagt alle vedkommende myndigheder. Det skaber mere utilfredshed, når en enkelt myndighed, efter at udstykningen er approberet af landbrugsministeriet og måske forinden tiltrådt af en række andre myndigheder, nægter at meddele tilladelse til en bebyggelse, end hvis afgørelse om parcellens anvendelse havde været truffet også af denne myndig-

hed inden approbationen. Dertil kommer, at parcelkøbere i visse tilfælde på grundlag af landbrugsministeriets approbation på udstykning har ment sig berettiget til at bebygge de købte parceller uden yderligere forhandling med offentlige myndigheder. Følgen har været sager om bebyggelse i strid med f. eks. skovlovens § 6 og naturfredningslovens § 25.

Den foreslåede bestemmelse om, at approbation på udstykning kan nægtes, hvis den tilsigtede anvendelse vil være i strid med gældende love, vil ikke medføre, at der i udstykningsapprobationen er indeholdt nogen tilladelse til den af køberne ønskede anvendelse, og modsat er det heller ikke hensigten, at approbationen skal binde køberne til at gøre den brug af parcellerne, som har været oplyst i udstykningssagen, dog bortset fra tilfælde, hvor approbationen gøres betinget f. eks. af, at parcellen sammenlægges med købers ejendom. Den foreslåede bestemmelse vil imidlertid som nævnt bevirke, at parceller ikke fraskilles, hvis de ikke kan tillades anvendt som ønsket af køberne. Endvidere må det forudsættes, at bestemmelsen vil medføre, at landinspektørerne i højere grad end nu gør parterne opmærksom på, at hvis parcellerne efter udstykningsapprobationen tages i brug til anden anvendelse end den, som af vedkommende myndigheder er blevet tilladt i forbindelse med udstykningen, må eventuel fornøden dispensation eller tilladelse hertil søges hos den eller de pågældende myndigheder.

Ad 2. En affattelse af § 2 med det indhold, at udstykning ikke kan approberes, når den er i strid med gældende love og bestemmelser, vil i det væsentlige dække den praksis, man fra matrikeldirektoratets side hidtil har fulgt ved behandlingen af udstykningssager, hvori der forelå oplysning om, at udstykningen var i strid med bestemmelser i gældende love, herunder også lovbestemmelser, som ikke udtrykkelig er nævnt i udstykningsloven, og hvis overholdelse ved udstykning følgelig ikke er undergivet kontrol i medfør af udstykningsloven. Tydelig lovhjemmel til at nægte approbation på udstykning i tilfælde, hvor det alene er den tilsigtede anvendelse, der er lovstridig, findes i dag i byplan-, byregulerings- og naturfredningsloven. Af de ved